

Лѣтна нощъ се прѣвалява.

Лѣтна нощъ се прѣвалява,
И слѣдъ лѣскава зора
Слънцето трепти изгрѣва,
Надъ зелената гора.

Младъ юнакъ си конъ извозда
Изъ желѣзнитѣ врата,
На печалба си отхожда
Надалеко по свѣта.

Съ майчина благословия
Той на коня възсѣдна,
За честита търговия
Той намисли и тръгна.

Съ бодри, радостни надежди
Пуша се на дългъ пѣтъ,
Безъ да мисли за прѣмежди
Или ненадѣйна смъртъ.

Като прѣзъ гора минава
Сладки пѣсни пѣе съ гласъ,
Но не много се минава
И настава страшенъ часъ.

Силни вѣтрове духнаха
Буря голѣма стана,
Гръмъ и молния треснаха
И юнакъ си тамъ падна.